

Моїй Леонорі

Максим Рильський

П'яний сонет

Ні, тебе нема, нема на світі,
Ти з'явилася у ніч осінню,
І уста твої, уста напіврозкриті
Я зустрів побожно, як святиню.

Ти з'явилась тихо, щоб мене збудити,
Блиснуть і розвіятися тінню,
І навіки в серці спогад полишити
Про солодку ніч, ясну і синю.

Пропливають чисті образи жіночі,
В їх я відблиск — відблиск твій — шукаю...
Ті ж уста, ті ж незглибимі іскри-очі,

А чогось нема. Чого? Не знаю.
І колише серце вічний біль та мука...
Ні, тебе нема на світі, білорука!